

на пътъ, рече: „Молете Бога да откарамъ овните живо и здраво. Големъ бакшишъ ще ви донеса“. Даде Господъ, та ни единъ овенъ му не липсалъ. Колко откара, толкова стигнали, и ги продалъ. Та на мене — тия зърна, на свекървата — чоха-палто, на зълвата — махмудийки. Много нѣщо донесе.

* * *

Разприказвалата се кръчмарка бѣ готова още много да каже, ако не бѣ се досѣтила и за своето място при тезгяха. Нѣколко отъ работниците бѣха вече прегледали смѣтките си и сѣдаха написъ да пиятъ, но вече искаха вино и месо да имъ се изпече. Цѣла одрана коза висѣше на стената, и огънътъ на огнището задъ тезгяха прѣщѣше. Кръчмарката поржча на брата си да настѣче козата и да мѣри месо, а чиракътъ да отиде въ избата да напълни единния груянъ съ червено вино и другия съ бѣло.

Когато даваше тия наредби, съвсемъ пияниятъ работникъ, който седѣше на пода предъ тезгяха, изправи се на краката съ високо дигнато праздно стъкло и го трѣсна силно на дъската при чашитѣ.

— Ракия! Сипи ми ракия! — изкрещѣ той на кръчмарката въ самото ѝ лице.

— Е, добре де! Чухъ. Седи си на мястото, — отговори кръчмарката, пълнейки стъклото. — Пий и това, па си върви. Стига ти вече!

Работникътъ залови стъклото и като се обрѣщаше да седне на мястото си, краката му изневѣриха, залюлѣ се и се стовари като ударенъ на пода. Стъклото се счупи и се разлѣ. Въ ржката му остана само шийката на стъклото.

Пияниятъ като че се вдѣрви. Тия, които бѣха наблизо, вдигнаха го на рѣце, отнесоха го въ единъ кѫтъ до вратата на зимното отдѣление и го сложиха върху единъ дѣлътъ хамбарлькъ. Чиракътъ отнесе и сложи до него шинела, торбата и сѣкирата му.

— Покрий го! Покрий го съ шинела! — извикаха нѣкои.

Чиракътъ разгърна стария и опърпанъ шинель, хвърли го възъ полуумъртвия работникъ и отиде да донесе агнето, което туристите съ нетърпение очакваха.

Кръчмарката остави за малко тезгяха и пристъпи предъ гостите.

— Тука нѣма да ви е добре. Механа е, и всѣкакво става. Тия пияни, . . . каза тя нѣкакъ сконфузено усмихваща се.

— Напротивъ, — възрази стариятъ. Много ни е добре. Ние не сме на гости, а пѣтници, госпожо. Принасяйте!